

1881. ins þann 50 ríkisdala styrk á ári, sem um er rætt í bréfi yðar
5. júlím. 24. nóvemberm. f. á., til viðurbalds bryggju þeirrar, er þeir
Valdemar kaupmaður Fischer og fl. hafa byggt, og ætlað var
til að aptur á móti mætti borgunarlaust nota til almennra þarfa.

5. júlím. 30. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins
yfir Íslandi, um að nefnd sú, er sett var í Reykja-
vík vegna fjárkláðans, skuli leyst frá starfa sínum.

Það ætla má, að fjárkláðinn sé nú hættur að geysa á Ís-
landi, eptir því sem frá er skýrt í bréfi yðar, herra stiptamt-
maður, 23. marzm. þ. á., og skýrslu þeirri, er því fylgdi, frá
fjárlækninga nefnd þeirri, er sett var til bráðabyrgða í Reykja-
vík, þá ber nú að leysa nefnd þessa frá starfa sínum, samkvæmt
tilmælum hennar í skýrslu þeirri, er nú var getið.

Þetta sé yður til vitundar gefið, sjálfum yður til leiðbein-
ingar, og til þess að þér gjörði það, er þarf í því efni. Um
leið skal því við bætt, að þar sem nefndin í skýrslu sinni hefir
borið upp ýmsar kvartanir yfir því, að málið ekki hafi orðið að-
njótandi þess styrks, sem æskilegt hefði verið, af hálfu yfirvald-
anna, og þar á meðal einnig stiptamtmanns, þá virðist dóms-
málastjórninni, að kvartanir nefndarinnar yfir aðferð yðar í kláða-
málinu, sem stjórnarráðinu yfir höfuð líkar vel, séu ástæðulausar.

Þegar búið er að leysa nefndina frá starfa sínum, vonast
stjórnarráðið eptir að fá skýrslu yðar um það.¹

5. júlím. 31. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins
og amtmannanna á Íslandi, um tekjur, er sýslu-
menn greiða í jarðabókarsjóðinn eður í aðalfè-
hirzlu ríkisins.

Það þeir menn, sem hafa á hendi endurskoðun á reikn-

1) Sama dag var hinum amtmönnum á Íslandi tilkynnt, að stipt-
amtmanni hefði verið ritað um að leysa nefndina frá starfa sínum.

ingum ríkisins, optlega hafa kvartað yfir því, að tekjur af sýslunum á Íslandi séu þar ekki nógu greinilega sundurliðaðar, þá skorar dómsmálastjórnin á yður, herra (tit.), á líkan hátt og gjört er í bréfi hinnar íslenzku stjórnardeildar 22. júlím. 1857, að brýna fyrir sýslumönnum í umdæmi því, sem þér eruð yfir skipaðir, og ef með þarf, beita við þá tilhlýðilegum fjársektum, að þeir eigi nákvæmlega að fara eptir því, sem fyrir er mælt í bréfi innanríkisstjórnarinnar 13. janúarm. 1854, en í því bréfi er embættismönnum þessum boðið að tilgreina sérstaklega í skýrslum þeim, er fylgja sýslugjöldum, er þeir greiða í jarðabókarsjóð Íslands, uppi hverjar tekjur fé það, er þeir greiða, eigi að koma, og fyrir hvaða ár, og séu gjörð skil fyrir tekjum þessum á þann hátt, að send sé ávísun uppá eitthvert verzlunarhús í Danmörku, þá skuli þetta vera tilgreint í bréfi því, sem ávísunin er send með til hlutaðeiganda stjórnarráðs.

1861.
5. júlím.

32. Bréf dómsmálastjórnarinnar til konungsfulltrúa á alþingi, um prentun þingistíðindanna. 5. júlím.

Eins og ljósar sést af skjölum þeim, er fylgja bréfi þessu, hefir forseti á alþingi 1859, examinatus juris Jón Guðmundsson, færzt undan að ávísa, með öðrum alþingiskostnaði úr jarðabókarsjóði Íslands, 705 ríkisdöllum 21 sk., sem eru eptirstöðvar af kostnaðinum fyrir prentun þingstíðindanna árið 1859, með því hann heldur, að færa eigi niður fé þetta að minnsta kosti um 200 ríkisdali, sökum þess, að af hálfu prentsmiðjunnar hafi verið brugðið útaf samningi þeim, er gjörður hafi verið um prentun tíðindanna; en þaræð stjórnendur prentsmiðjunnar eigi hafa viljað fallast á þetta, og hlutaðeigendur eigi getað orðið á eitt sáttir, þá hafa bæði stiptsyfirvöldin á Íslandi og Jón Guðmundsson borið upp málið fyrir dómsmálastjórninni.

Um þetta málefni gjörir dómsmálastjórnin fyrst þá athugasemd, að sú hlutdeild, er forseti á alþingi á að eiga í því, að birta almenningi gjörðir þingsins, eptir 2. málsgrein í 78.